

APELACIONI SUD KOSOVA, u veću sudija: Nenad Lazić, predsednik veća, Kujtim Pasuli i Makifete Saliuka, članovi veća, u pravnoj stvari tužioca F.G. iz s. ..., Opština Glogovac, koga po punomoćju zastupa advokat Sh.B. iz Glogovca, protiv tužene Osiguravajuća Kompanija „I“, sa sedištem u Prištini, koju zastupa ovlašćeni zastupnik, po predmetu spora – radi naknade štete, odlučujući po žalbi ovlašćenog zastupnika tužene protiv Presude Opštinskog suda u Glogovcu P.br.280/09 od 29.10.2012. godine, u sednici veća od 07.06.2016. godine, doneo je

PRESUDU

- I. **DELIMIČNO SE USVAJA** kao osnovana žalba ovlašćenog zastupnika tužene, te se Presuda Opštinskog suda u Glogovcu P.br.280/09 od 29.10.2012. godine, **PREINAČUJE** u stavu I-a dispozitiva, te se na ime pretrpljenih fizičkih bolova umesto dosuđenih 4000 Evra, dosuđuje 3000 Evra, na ime pretrpljenog straha umesto dosuđenih 3000 Evra, dosuđuje se 2000 Evra, na ime duševnih bolova zbog telesne naruženosti umesto 2000 Evra, dosuđuje se 1000 Evra.
- II. Povodom žalbe, a po službenoj dužnosti **PREINAČUJE SE** ožalbena presuda u delu koji se odnosi na zakonsku kamatu, te se umesto kamate dosuđene u stopi od 3,5%, dosuđuje pripadajuća zakonska kamata po stopi koju premenjuju poslovne banke na štedne uloge oročene bez utvrđene namene preko godinu dana.
- III. U preostalom delu žalba se **ODBIJA** kao neosnovana, a prvostepena presuda **POTVRĐUJE**.

Obrazloženje:

Ožalbenom presudom u stavu I dispozitiva delimično je usvojen kao osnovan tužbeni zahtev tužioca F.G. iz s. ..., Opština Glogovac, te je obavezana tužena Osiguravajuća Kompanija „I“, sa sedištem u Prištini, da tužiocu na ime materijalne i nematerijalne štete kao posledica povreda dobijenih u saobraćajnoj nezgodi dana 08.09.2009. godine, isplati ukupan iznos od 16.339,86 Evra, i to:

1.-a) Na ime nematerijalne štete

- Na ime pretrpljenih fizičkih bolova iznos od 4000 Evra,
- Na ime pretrpljenog straha iznos od 3000 Evra,
- Na ime duševnih bolova za telesnu naruženost iznos od 2000 Evra.

1.-b) Na ime materijalne štete

- Na ime tuđe nege i pomoći iznos od 150 Evra,
- Na ime pojačane ishrane iznos od 150 Evra,
- Na ime troškova lečenja iznos od 115,60 Evra,
- Na ime smanjene radne sposobnosti iznos od 5.649,64 Evra, (za period od 12 meseci i to od 08.09.2009. godine do 08.09.2010. godine)
- Na ime penzijskih doprinosa iznos od 976,75 Evra,
- Na ime kamate iznos od 297,87 Evra, počevši od 01.10.2010. godine, pa do 31.03.2012. godine.

Stavom II dispozitiva ožalbene presude navedeno je da za nematerijalnu štetu, odnosno za iznose opisane u tačkama I.a, i I.b, tužena je obavezana da tužiocu isplati zakonsku kamatu od 3,5%, koju primenjuju banke na sredstva oročena bez utvrđene namene preko godinu dana, počevši od trenutka donošenja presude (od 29.10.2012.), pa do konačne isplate, dok je za materijalnu štetu tužena obavezana da plati tužiocu zakonsku kamatu od 3,5% koju primenjuju banke na sredstva oročena bez utvrđene namene preko godinu dana, počevši od trenutka izazivanja saobraćajne nezgode od 08.09.2009. godine, pa do konačne isplate, a sve to u roku od 15 dana od prijema presude, pod pretnjom prinudnog izvršenja.

Stavom III dispozitiva ožalbene presude odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtev tužioca F.G. za naknadu štete za iznose preko dosuđenih u tački I.a dispozitiva presude, i to za pretrpljene duševne bolove zbog telesne naruženosti iznos od dosuđenih 2000 Evra do traženih 3000 Evra.

Stavom IV dispozitiva ožalbene presude obavezana je tužena Osiguravajuća Kompanija „Ilyria“, sa sedištem u Prištini, da tužiocu isplati troškove postupka u iznosu od 920 Evra, a sve to u roku od 15 dana od prijema presude, pod pretnjom prinudnog izvršenja.

Protiv navedene presude žalbu je u zakonskom roku uložio ovlašćeni zastupnik tužene zbog bitnih povreda odredbi ZPP-a, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog pogrešne primene materijalnog prava, sa predlogom da se ožalbena presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovni postupak i odlučivanje.

Punomoćnik tužioca je dao odgovor na žalbu sa predlogom kao u istom.

Apelacioni Sud je ispitao pobijanu presudu u smislu člana 194 Zakona o Parničnom Postupku (ZPP), te je nakon proučavanja spisa predmeta našao:

Žalba je delimično osnovana.

Iz spisa predmeta proizilazi da je tužilac tužbom od 06.11.2009. godine pokrenuo parnični postupak protiv tužene, po predmetu spora radi naknade štete. Podneskom od 17.04.2012. godine tužilac je precizirao tužbeni zahtev. Tužena je u odgovoru na tužbu od 13.01.2012. godine navela da ne osporava pravni osnov, već samo visinu tužbenog zahteva. Prvostepeni je sud potom, sproveo postupak, izveo dokaze iz kojih je utvrdio sledeće činjenično stanje: Dana 08.09.2009. godine na regionalnom putu Caraljevo – Komorane došlo do saobraćajne nesreće na način da je Hamit Cakiqi izgubio kontrolu nad

puntničkim vozilom VW, reg. oznaka 472-KS-543, kojim je upravljao, te je isto prešlo na drugu stranu puta i prevrnulo se. Predmetno vozilo je bilo osigurano kod tužene, a usled navedene saobraćajne nesreće, tužilac, koji je bio saputnik u navedenom vozilu, je pretrpeo telesne povrede. Prema nalazu veštaka ortopeda povrede tužioca su okarakterisane kao teške telesne povrede usled kojih je tužilac trpeo fizičke bolove izuzetno visokog intenziteta u trajanju od 30 minuta, koji su se potom u formi bolova visokog intenziteta nastavili jos 24h, a potom prešli u bolove srednjeg intenziteta i trajali još 6 nedelja. Usled zadobijenih povreda kod tužioca je nastupila smanjena radna sposobnost u periodu od 12 meseci od povređivanja, imao je potrebu za pojačanom ishranom u trajanju od 1 meseca, potrebu za tuđom negom i pomoći u trajanju od 5 nedelja, a nastupila je telesna naruženost lakog stepena. Usled zadobijenih povreda, tužilac je imao potrebu za fizikalnom rehabilitacijom 2 puta godišnje u trajanju od po 2 nedelje. Predmetna saobraćajna nesreća je prema nalazu veštaka neuropsihijatra kod tužioca izazvala primarni strah u trajanju od 5-6 sekundi, sekundarni strah visokog intenziteta u trajanju od 24h, koji se u formi straha srednjeg intenziteta nastavio još 2 meseca. Na osnovu ovako utvrđenog činjeničnog stanja, prvostepeni je sud našao da je tužbeni zahtev delimično osnovan, te je isti delimično usvojio i odlučio na način kako je napred navedeno.

Ispitujući ožalbenu presudu Apelacioni sud je našao da ista nije zahvaćena bitnim povredama odredbi ZPP-a na koje je ovaj sud dužan da pazi po službenoj dužnosti, a uloženom žalbom se na ovakve povrede neosnovano ukazuje. Ožalbena je presuda u dovoljnoj meri jasna i nerazumljiva, dispozitiv iste je u skladu sa bitnim činjenicama datim u obrazloženju, a razlozi o bitnim činjenicama su u logičnoj vezi sa izvedenim dokazima.

Činjenično stanje onako kako je napred navedeno je pravilno i u dovoljnoj meri utvrđeno od strane prvostepenog suda. Činjenicu o pretrpljenim povredama, te fizičkom i duševnom bolu, naruženosti, smanjenoj životnoj sposobnosti je prvostepeni sud pravilno utvrdio na osnovu nalaza i mišljenja odgovorajućih veštaka medicinske struke. Visinu izgubljene dobiti je prvostepeni sud utvrdio na osnovu nalaza veštaka finansijske struke. I Apelacioni sud kao ni prvostepeni nema razloga da sumnja u stručnost i objektivnost angažovanih veštaka, te nalazi da su veštačenja urađena stručno i objektivno, a u skladu sa pravilima nauke i veštinama struke. Svoje primedbe na rad i nalaze veštaka je tužena mogla izneti u toku trajanja postupka pred prvostepenim sudom, te predložiti novo veštačenje ili superveštačenje, a to nije učinila, te se iz navedenih razloga žalbeni navodi koji ukazuju na pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje neosnovani.

Ispitujući po službenoj dužnosti i u odnosu na žalbene navode primenu materijalnog prava, Apelacioni sud nalazi da je prvostepeni sud na utvrđeno činjenično stanje pravilno primenio član 154 i 155 ZOO, te član 178 ZOO, kada je našao da je osiguranik tužene kriv za izazivanje štete, te primenom člana 919 ZOO pravilno zaključio da je na tuženoj obaveza da štetu nadoknadi tužiocu, a po osnovu osiguranja od autoodgovornosti. Prilikom odlučivanja o naknadi materijalne štete, prvostepeni je sud pravilno primenio član 190 ZOO. Međutim, prilikom odlučivanja o naknadi nematerijalne štete na ime fizičkih bolova, pretrpljenog straha, i duševnih bolova zbog telesne naruženosti, prvostepeni sud nije pravilno primenio član 200 ZOO, te nije našao pravu meru između značaja povređenog dobra, te cilja kome naknada u ovakvim slučajevima služi, uzimajući u obzir sve činjenice na osnovu kojih se utvrđuje visina štete. Iz navedenog razloga Apelacioni je sud ožalbenu presudu u ovom delu preinačio.

Povodom žalbe, a po službenoj dužnosti u smislu člana 194 ZPP-a Apelacioni sud je zbog pogrešne primene materijalnog prava, preinačio ožalbenu presudu u delu dispozitiva u kome se odlučuje o kamati.

Na osnovu svega napred navedenog, Apelacioni sud je uz primenu člana 195 stav 1 tačka d) ZPP-a, odlučio kao u dispozitivu.

APELACIONI SUD KOSOVA

G.Ž.br. 105/2013 od 07.06.2016. godine

PRESEDNIK VEĆA, SUDIJA,

Nenad Lazić
